

ज्ञ

ज्ञ Haec littera orta est e ज् et in cognatis linguis ei respondent g et litterae, quae sicut scr. ज् originem traxerunt a gutturali mediâ; ita nonnunquam in lith. z' (= dsch) in slav. Ж et in gaëlicis dialectis d, quod ante e et i in dialecto scot. fere ut ज् sonat, locum tenent sanscriti ज् vel ग्.

ज (r. जन् s. अ, v. gr. 645. s. अ) natus, ortus, progerminatus, in fine comp. H. 1. 42.

जम् 10. P. (रक्षणे क. रक्षे v.; scribitur जस्, gr. 110^a.) servare, tueri.

जन् 2. P. जन्मि (ut mihi videtur, forma redupl. pro जघस्, ejecto अ, a r. घस् v. gr. 354. not.) edere.

जगत् (Part. praes. neut. radices जा ire) se movens, mobilis. AM. - Subst. n. 1) ventus. 2) mundus. Lass. 91. 16. (Hib. diogg «a breath, life»; respiciatur syllaba redupl. verborum dioghalaim «I revenge», diogan «revengefull, fierce, cruel», quae conveniunt cum scr. हन् caedere, occidere, quod secundum tertiam cl. formaret जहन्मि.)

जगती f. (Fem. praec.) terra. Hit. 69. 18.: जगतीपाल; R. Schl. I. 12. 36.: जगतीपति.

जगन्नाथ m. (e जगत् et नाथ) mundi dominus, cognomen Vischnûs.

जघन (forma redupl. a r. हन्, quae praef. सम् coacervare significat) 1) lumbi. UR. 73. 4. infr. जघनभरालसा; SAK. 45. 11.: जघनगौरवात्; IN. 5. 11.; RAGH. 9. 28. 60.; v. sq. 2) muliebria. AM.

जघन्य (a जघन s. य) ultimus, postremus. BH. 14. 18. DR. 5. 8. (Hib. deaghanach «late, last».)

जघन्यज (e praec. et ज natus) natu minimus. DR. 7. 16.

जङ्गम् Intens. rad. गम् ire, v. gr. 569. (Goth. gagga, abjecto m, nostrum gieng, Gang; lith. pér-z'engimmas transgressio, uz-z'engimmas ascensio, nu-z'engimmas descensio, z'engiu eo, abjecto m, sicut in goth. gagga.)

जङ्गम (a praec. s. अ) se movens, mobilis. Su. 1. 25.

जङ्घा f. (ut mihi videtur, pro जङ्गा, a जा vel गम् ire cum

syllabâ redupl.) crus. (Cf. nostrum Schenkel, germ. vet. scinkel, quod initio melius cum कङ्घा et fine cum sq. conveniret.

जङ्घाल m. (ut videtur, forma redupl. a rad. जा vel गम् s. ल pro र) viator agilis, velox; v. जङ्घा.

जङ् 1. P. (युद्धे क. युधि v.) pugnare, v. sq. (Fortasse hib. fighim «I fight», nostrum fechte, germ. vet. vihtu, lat. pugno, mutatâ gutturali in lab., v. जञ्ज्.)

जञ्जिवस् Part. praet. redupl. radicum जन् et ज्ञा.

जञ् 1. P. (a जन् insertâ nasali, scribitur जञ्, gr. 110^a.) pugnare. (Lith. z'incz'iju «ich streite mich, drohe» v. जञ्.)

जट् 1. P. (संहतौ) coacervare, cf. कट्.

जटा f. (r. जट् s. आ) coma implicata, involuta (*). Su. 1. 8.

जटायु et जटायुस् m. (e जट accumulatus et आयु vel आयुस् vita) n. pr. vulturis fabulosi, Aruni, solis aurigae, filii, quem Râvanus occidit. R. Schl. I. 1. 51.: गृध्रं हत्वा जटायुषम्.

जटिल (a जटा s. इल) implicatam comam habens.

जटुल m. (r. जट् s. उल) macula, nota in corpore. AM.: = पिशु.

जठर m. venter. H. 2. 3. (Goth. qoithrs, Th. qoithra in comp. lausqoithrs inanem ventrem habens, quithus uterus; fortasse lat. venter e guenter, insertâ nasali.)

जड 1) frigidus. 2) hebetatus, obtusus, conturbatus, mente captus, stolidus, stupidus. UR. 7. 9. RAGH. 8. 74. BHAR. 3. 59. (Cf. hib. fiód f. frigus, fuar frigidus, quae, si huc pertinent, gutturalem in labialem converterunt.)

जङ्ग n. os collare, clavicula. R. Schl. I. 1. 12.: गूडजङ्ग.

1. जन् 3. P. जजन्मि gignere, generare. Participia जन्त

(*) Wils.: The hair matted as worn by the god Siwa, and by ascetics; the long hairs occasionally clotted together, and brought over the head, so as to project like a horn from the forehead, at other times allowed to fall carelessly over the back and shoulders.